

Kitab Daniel - Nomer Saratus Dua Puluh

Ngawedar Tanda-tanda Kenabian: Ngartoskeun Kakalampahanana Nubuat-nubuat Alkitab

Jeff Pippenger
2024-03-06

Kapinuhan tanda-tanda anu dilambangkeun ku panonpoé, bulan, jeung béntang geus kacida dipedar ku para ahli sajarah, ku para panaratas Adventisme, sarta ngaliwatan tulisan-tulisan Sister White. Sabagian tanda anu disabdakeun ku Yesus henteu pati dipikawanoh saperti nu séjénna. Saeutik anu ngakuan yén “kasangsaraan bangsa-bangsa” di “bumi” miboga hiji kapinuhan anu husus. Maranéhna henteu écés ngeunaan naon anu dilambangkeun ku oyagna “kakuatan-kakuatan langit,” sabalikna ti oyagna kakuatan-kakuatan bumi anu dilambangkeunana. Jeung saeutik urang Advent Laodisia anu ngarti yén “kadatangan” “Putra manusa nu datang dina méga” geus pinuh dina sajarah Millerite.

“Poé jeung jam anu pasti ngeunaan kadatangan Kristus tacan diungkabkeun. Jurusalamet ngadawuh ka murid-murid-Na yén Anjeunna sorangan henteu tiasa ngabéwarakeun jam datangna-Na anu kadua. Tapi Anjeunna nyebatkeun sawatara kajadian anu ku éta maranéhna tiasa nyaho iraha datangna-Na geus caket. ‘Bakal aya tanda-tanda,’ saur-Na, ‘dina panonpoé, dina bulan, jeung dina béntang-béntang.’ ‘Panonpoé bakal poék, bulan moal maparin cahaya-na, jeung béntang-béntang langit bakal ragrag.’ Di bumi, saur-Na, bakal aya ‘kasangsaraan bangsa-bangsa, jeung kabingungan; laut jeung ombak ngagebrus; hate jalma-jalma leungit ku kasieun, sarta ku ngantosan perkara-perkara anu baris tumiba ka bumi.’”

“Jeung maranéhna baris ningali Putra Manusa sumping dina mega-mega langit kalayan kakawasaan jeung kamulyaan anu agung. Jeung Anjeunna baris ngutus malaikat-malaikat-Na kalayan sora tarompét anu tarik, sarta maranéhna baris ngumpulkeun umat pilihan-Na ti kaopat penjuru angin, ti tungtung langit nu hiji nepi ka tungtungna nu séjén.”

“Tanda-tanda dina panonpoé, bulan, jeung béntang-béntang geus kacumponan. Ti saprak harita lini, topan, gelombang pasang, pageblug, jeung kalaparan beuki ngalobaan. Karuksakan-karuksakan anu pangpikasiaeuneunna, ku seuneu jeung caah, silih tuturkeun kalayan gancang. Musibah-musibah anu matak pikageter anu keur lumangsung ti minggu ka minggu nyarita ka urang ku sora pangéling-éling anu temen, ngadéklarasikeun yén ahir geus caket, yén hiji hal anu agung jeung nangtukeun bakal geura-giru ku kaperluan pasti kajadian.”

“Waktu kasempetan moal lila deui nerus. Ayeuna Allah keur narik deui panangan-Na nu nahan bumi. Lila pisan Anjeunna geus nyarita ka lalaki jeung awéwé ku jalan Roh Suci-Na; tapi maranéhna henteu nguping kana panggero éta. Ayeuna Anjeunna nyarita ka umat-Na, jeung ka dunya, ku jalan pangadilan-pangadilan-Na. Waktu pangadilan-pangadilan ieu téh mangrupa waktu rahmat pikeun jalma-jalma anu can kénéh boga kasempetan pikeun diajar naon anu sabenerna. Kalayan lemah lembut Gusti bakal nengetan maranéhna. Haté-Na nu pinuh ku

rahmat kagugah; panangan-Na masih kénéh diulurkeun pikeun nyalametkeun. Loba pisan jalma bakal ditarima kana kandang kasalametan, nya éta jalma-jalma anu dina poé-poé panungtung ieu bakal ngadangu bebeneran pikeun kahiji kalina.” Review and Herald, 22 Nopémber 1906.

Sajarah kaum Millerite diulang deui nepi ka sakabéhna pisan dina poé-poé panungtung. “Tanda-tanda” anu nandaan datangna jeung sajarah malaikat kahiji, janten tipe tina “tanda-tanda” anu nandaan datangna jeung sajarah malaikat katilu. Sakabéh gerakan reformasi anu suci sajajar jeung gerakan malaikat katilu dina poé-poé panungtung.

“Padamelan Allah di bumi némbongkeun, ti jaman ka jaman, kasaruaan anu matak narik dina unggal réformasi gedé atawa gerakan kaagamaan. Prinsip-prinsip dina cara Allah ngurus manusa salawasna sarua. Gerakan-gerakan penting dina mangsa kiwari boga padananana dina gerakan-gerakan baheula, sarta pangalaman garéja dina jaman-jaman saméméhna ngandung palajaran anu kacida ajénna pikeun jaman urang ayeuna.” The Great Controversy, 343.

Sajarah anu dilambangkeun ku malaikat anu kuat dina Wahyu dalapan welas téh nyaéta malaikat katilu, sarta sajarah anu dilambangkeun ku malaikat katilu éta sajajar jeung sajarah malaikat kahiji jeung kadua dina sajarah Millerite.

“Allah parantos maparin ka seratan-seratan dina Wahyu 14 tempatna dina runtuyan nubuat, sarta padamelanana moal eureun nepi ka panutupan sajarah bumi ieu. Seratan malaikat kahiji jeung kadua masih mangrupa bebeneran pikeun mangsa ieu, sarta kudu lumangsung sajajar jeung ieu anu nuturkeunana. Malaikat katilu ngawawarkeun panggeuingna kalawan sora tarik. ‘Sanggeus eta sagala,’ saur Yohanes, ‘kaula ningali malaikat sejen turun ti sawarga, miboga kakawasaan anu agung, sarta bumi dipaparin cahaya ku kamulyaanana.’ Dina ieu panerangan, cahaya tina sakabéh tilu seratan téh ngahiji.” The 1888 Materials, 803, 804.

Pagawéan malaikat kahiji jeung kadua, anu sajajar jeung pagawéan malaikat katilu, ogé digambarkeun dina pasemon sapuluh parawan.

“Abdi remen dipapay kana misil ngeunaan sapuluh parawan, lima di antarana wijaksana, jeung lima deui bodo. Misil ieu geus digenepan sarta bakal digenepan nepi ka unggal kecapna, sabab éta miboga panerapan anu husus pikeun mangsa ieu, jeung, saperti amanat malaikat katilu, geus digenepan sarta bakal terus jadi bebeneran kiwari nepi ka panutupna jaman.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Sajarah anu digambarkeun dina Wahyu pasal sapuluh tina Kitab Wahyu digambarkeun minangka tujuh guludug, sarta tujuh guludug éta ngawakilan kajadian-kajadian anu lumangsung salila sajarah kaum Millerite, anu mangrupa sajarah amanat malaikat kahiji jeung kadua. Tujuh guludug éta ogé ngawakilan “kajadian-kajadian nu bakal datang” anu lumangsung dina poé-poé panungtungan, sarta éta kacumponan dina “urutan” anu sarua sakumaha éta lumangsung dina sajarah kaum Millerite.

“Cahaya husus anu dipaparinkeun ka Yohanes, anu ditepikeun dina tujuh guludug, nya éta hiji gambaran ngeunaan kajadian-kajadian anu bakal lumangsung dina handapeun amanat malaikat kahiji jeung kadua. ...”

“Sanggeus eta tujuh guludug mapagarkeun sora maranéhna, parentah sumping ka Yohanes saperti ka Daniel ngeunaan kitab leutik éta: ‘Segelkeun eta perkara-perkara anu diucapkeun ku tujuh guludug éta.’ Ieu patali jeung kajadian-kajadian nu bakal datang anu baris diungkabkeun nurutkeun runtuyanana.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Sakabéh gerakan pembaruan téh silih saajar, sarta éta kabéh kudu di hijikeun “line upon line,” sangkan ngajelaskeun gerakan pembaruan pamungkas tina saratus opat puluh opat rébu. Pasemon ngeunaan sapuluh parawan ngajelaskeun pangalaman batin umat Allah dina gerakan Millerite jeung dina gerakan saratus opat puluh opat rébu.

“Pasemon ngeunaan sapuluh parawan dina Mateus 25 ogé ngagambarkeun pangalaman umat Advent.” The Great Controversy, 393.

Padamelan jeung amanat boh urang Millerites boh nu saratus opat puluh opat rébu dilambangkeun ku tilu malaikat dina Wahyu opat welas.

“Kuring geus meunang kasempetan-kasempetan anu mulya pikeun ngalaman hiji pangalaman. Kuring geus miboga pangalaman dina amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Para malaikat digambarkeun ngapung di tengah langit, nguarkeun ka sakuliah dunya hiji amanat panggeuing, sarta miboga patalina anu langsung jeung jalma-jalma anu hirup dina poé-poé panungtungan sajarah bumi ieu. Teu aya saurang ogé anu ngadéngé sora para malaikat ieu, sabab maranéhna téh lambang pikeun ngawakilan umat Allah anu digawé sajalan jeung jagat sawarga. Lalaki jeung awéwé, anu dipaparin pencerahan ku Roh Allah, sarta disucikeun ku jalan bebeneran, nguarkeun tilu amanat éta nurutkeun runtuyanana.” Life Sketches, 429.

Kajadian-kajadian nubuat anu dilambangkeun dina Wahyu pasal sapuluh, dilambangkeun ku tujuh guludug. Kajadian-kajadian éta nandaan tempat nalika nu ilahi di hijikeun jeung nu manusa. “Tanda-tanda” anu diidentifikasi ku Kristus dina Mateus pasal dua puluh opat, Markus pasal tilu welas, jeung Lukas pasal dua puluh hiji ngalambangkeun “tanda-tanda” anu ngawanohkeun gerakan Millerite sarta ngalambangkeun hiji kasaksian saajar pikeun gerakan saratus opat puluh opat rébu. Saratus opat puluh opat rébu henteu ngarasakeun maot, sakumaha dilambangkeun ku Henokh jeung Elia. Séptémber 11, 2001, “tanda” anu diidentifikasi ku Kristus minangka nu nandaan datangna generasi panungtungan dina sajarah bumi, diidentifikasi dina Lukas pasal dua puluh hiji. Pikeun kaasup kana éta golongan anu geus dilambangkeun ku Henokh jeung Elia, anu disebut saratus opat puluh opat rébu, diperlukeun sangkan “tanda” éta jeung sagala rupa anu dilambangkeun ku éta dipikawanoh.

Sanggeus Yesus mingpin murid-murid-Na ngalangkungan sajarah ngeunaan “tanda-tanda” anu muka jalan kana gerakan Millerite, Anjeunna tuluy ngulang jeung ngalegaan kasaksian sajarah-Na ku ngalebetkeun hiji pasemon anu ngagambarkeun sajarah anu sarua.

Geus anjeunna ngadawuh ka maranéhna hiji misil; “Tengetan tangkal ara, jeung sakur tangkal séjénna; lamun ayeuna geus mimiti pucuk, maranéh ningali sarta nyaho ku dirina sorangan yén usum panas geus deukeut. Kitu deui maranéh, lamun maranéh ningali hal-hal ieu kajadian, kanyahoan yén Karajaan Allah geus deukeut. Saéstuna Kami nyarita ka maranéh, ieu turunan moal kaliwat, saméméh sakabéhna kajembaran. Langit jeung bumi bakal kaliwat, tapi

pangandika Kami moal kaliwat.” Lukas 21:29–33.

Yesus ngawitan éta misil ku netelakeun ayana bédana antara “tangkal anjir,” dina wangun tunggal, jeung “sakabéh tangkal.” “Tangkal anjir” téh umat perjangjian, anu dina poé-poé pamungkas nyaéta Adventisme Laodisea, anu ngaku dirina minangka umat sesa Allah. Ari “tangkal-tangkal” séjénna téh bangsa-bangsa Kafir.

“Tandaan ang pagsumpa sa puno ng igos, na kumakatawan sa bansang Judio, na nababalot ng mga dahon ng pagpapanggap, ngunit walang bungang masusumpungan doon. Ang sumpa ay ipinahayag laban sa puno ng igos, na kumakatawan sa ahenteng moral, nag-iisip, at may buhay, na isinumpa ng Diyos, na namumuhay gaya ng mga Judio sa loob ng apatnapung taon pagkaraan ng pangyayaring ito, gayunma’y patay. Tandaan, ang iba pang mga punongkahoy, na kumakatawan sa mga Hentil, ay hindi nababalot. Sila’y walang mga dahon, na hindi nagpapanggap na may pagkakilala sa Diyos. Ang kanilang panahon ng pamumunga ay hindi pa.” *Special Testimonies for Ministers and Workers*, number 7, 59–61.

Adventisme Laodikea dina poé panungtungan kakeunaan kutuk, sabab sanajan ngaku dirina umat sesa Allah, pangakuanana téh henteu ngahasilkeun buah. Isa keur nepikeun dua hal anu silih patalina, tapi béda, dina éta petikan. Anjeunna keur nétélakeun bédana antara umat Allah anu ngaku kitu jeung bangsa-bangsa kafir, anu henteu ngaku ngajaga hukum Allah, atawa miboga Roh Nubuat anu jadi ciri-ciri umat sesa dina poé panungtungan, anu ku Adventisme Laodikea diaku dijaga. Daun-daun dina poé panungtungan ngalambangkeun pangakuan yén maranéhna téh umat sesa anu diidentifikasi ku Yohanes dina kitab Wahyu.

“Dunya bangsa-bangsa kafir dilambangkeun ku tangkal anjir anu teu boga daun tur teu ngahasilkeun buah. Bangsa-bangsa kafir téh sarua melaratna dina kahadéan ka Allahna jeung urang Yahudi, tapi maranéhna henteu kungsi ngaku yén maranéhna aya dina kaayaan dipikaresep ku Allah. Maranéhna henteu ngabanggakeun karohanian anu luhur. Maranéhna buta dina sagala hal kana jalan-jalan jeung padamelan-padamelan Allah. Pikeun maranéhna, mangsa anjir can datang kénéh. Maranéhna masih kénéh ngarep-ngarep kana hiji poé anu bakal mawa cahaya jeung pangharepan ka maranéhna.” *Signs of the Times*, 15 Pébruari 1899.

Bédana antara tangkal buah ara jeung tatangkalan séjén dipaparinkeun ku Kristus hiji bédana deui. Wanci keur tatangkalan éta meujeuhna ngaluarkeun pucuk, pikeun buah ara, béda jeung wanci tatangkalan bangsa-bangsa kafir ngaluarkeun pucuk. Dina poé-poé panungtungan, “dua panggero anu béda dipasihkeun ka gereja-gereja,” sarta sora anu kahiji ti malaikat dina Wahyu pasal dalapan welas nandakeun waktos nalika ngaluarkeun pucuk pikeun saratus opat puluh opat rébu téh kudu kajadian. “Sora anu kadua” dina Wahyu dalapan welas ngagambarkeun nalika tatangkalan séjén kudu ngaluarkeun pucuk.

Dina mangsa Kristus, urang Yahudi nya éta tangkal anjir, sedengkeun bangsa-bangsa kafir nya éta tangkal-tangkal séjénna. Dina sajarah Millerite, urang Protestan nya éta tangkal anjir, sarta kaum Millerite nya éta tangkal-tangkal séjénna. Dina poé-poé panungtungan, Adventisme Laodikia nya éta tangkal anjir nu teu ngahasilkeun buah, anu dipiceun ti Yerusalem (kebon anggur), sedengkeun saratus opat puluh opat rébu téh nya éta tangkal-tangkal anjir anu ngahasilkeun buah. Barudak

Allah séjénna anu masih aya di Babul diwakilan ku bangsa-bangsa kapir.

Hiji “kafir,” nurutkeun hartina, nyaéta “jalma asing.” Tangkal-tangkal kafir keur sare kénéh (paéh), teu mawa kuncup atawa buah dina waktu tangkal ara mimiti kuncup jeung hirup deui. Tangkal anu keur sare téh nyaéta tangkal garing, jeung nalika bangsa-bangsa Kafir disaur kaluar ti Babul ku sora kadua dina Wahyu pasal dalapan welas, harita maranéhna bakal milih ngajaga Sabat poe katujuh jeung asup kana perjangjian jeung Gusti.

Ulah ngantep anak urang asing anu ngahijikeun dirina ka PANGERAN nyarita kieu, “PANGERAN parantos misahkeun kuring sapinuhna ti umat-Na”; sareng ulah ogé sida nyarios, “Tingali, abdi téh tangkal garing.” Sabab kieu timbalan PANGERAN ka para sida anu ngajaga poe-poe Sabat Kami, anu milih perkara-perkara anu matak resep ka Kami, sareng anu pageuh nyepeng kana perjangjian Kami; malah ka maranéhna ku Kami bakal dipaparin di jero bait Kami sareng di jero tembok-tembok Kami hiji tempat sareng hiji jenengan anu leuwih hade ti batan anak lalaki jeung anak awéwé; ku Kami maranéhna bakal dipaparin jenengan anu langgeng, anu moal dipupus. Kitu deui anak-anak urang asing anu ngahijikeun dirina ka PANGERAN, pikeun ngalayanan Mantenna, jeung mikanyaah ka jenengan PANGERAN, pikeun jadi abdi-abdi-Na, unggal jalma anu ngajaga poe Sabat sangkan henteu ngotoranana, sarta pageuh nyepeng kana perjangjian Kami; maranéhna ogé ku Kami bakal dibawa ka gunung suci Kami, sarta dijadikeun suka bungah di jero imah doa Kami: kurban beuleuman maranéhna jeung kurban-kurban maranéhna bakal ditarima dina altar Kami; sabab imah Kami bakal disebut imah doa pikeun sakumna bangsa. Yesaya 56:3–7.

Jalma asing téh “bangsa-bangsa séjén,” jeung “sora kadua” nyaur maranéhna supaya kaluar ti Babul, sarta maranéhna dibawa ka gunung suci Allah; harita éta bakal jadi gunung-Na anu “suci,” sabab gandum jeung jukut liar geus dipisahkeun ku prosés pangwujian anu dilambangkeun dina sajarah “sora kahiji”. Nalika maranéhna datang ka gunung PANGERAN dina poé-poe panungtung, bangsa-bangsa séjén moal deui jadi jalma asing, atawa tangkal garing.

Panonpoé jeung bulan bakal poék, sarta béntang-béntang bakal mundur cahayana. PANGERAN ogé bakal ngagaur ti Sion, sarta ngaluarkeun sora-Na ti Yerusalem; langit jeung bumi bakal ngageter; tapi PANGERAN bakal jadi pangharepan umat-Na, jeung kakuatan pikeun urang Israil. Ku kituna maranéh bakal nyaho yén Kami teh PANGERAN Allah maranéh anu cicing di Sion, gunung Kami anu suci; tuluy Yerusalem bakal suci, sarta moal aya deui jalma asing nu ngaliwatan dinya. Yoel 3:15–17.

Mimitina sajarah nalika “sora kadua” nyauran domba-domba Allah nu séjén supaya kaluar ti Babul miboga “tanda-tanda” anu geus dilambangkeun ku tanda-tanda gerakan Millerite. Dina Mateus pasal dua puluh opat, Markus pasal tilu belas, jeung Lukas pasal dua puluh hiji dipidangkeun kasaksian Kristus anu keur urang tinimbangan. Dina unggal tina tilu saksi éta, salah sahiji “tanda” anu diidentifikasi nya éta yén kakawasaan-kakawasaan langit bakal digoncang, tapi dina gambaran Yoel ngeunaan “tanda-tanda” anu nandaan iraha Yerusalem bakal jadi “suci”, boh “langit boh bumi bakal ngageter.”

Yoél keur nétélakeun kasampurnaan pinuh tina “tanda-tanda” anu geus diramalkeun, anu kajadian nalika Yérusalém téh suci. Mangsa éta nyaéta nalika Gusti parantos ngaleungitkeun dosa-dosa ti saratus opat puluh opat rébu, sarta garéja Laodikia parantos pindah kana gerakan Filadélfia. Dina waktos éta, gerakan kagenep (Filadélfia) jadi gerakan kadalapan (Filadélfia), nyaéta nu asalna tina tujuh garéja. Dina waktos éta ogé, Garéja Militan jadi Garéja Triumfan. Garéja Militan téh mangrupikeun sebutan pikeun garéja Allah anu diwangun ku gandum jeung jukut rungkun. Garéja Triumfan téh gunung suci Allah anu “suci,” sarta “moal aya deui jalma asing anu ngaliwat ka dirina.”

Asupna panji anu diangkat, nyaéta Garéja nu Mungguh Kameunangan, nyaéta “kadalapan anu asalna tina tujuh,” nyaéta nalika Yerusalem téh “suci,” dibarengan ku “tanda-tanda.” Supaya Isa méré titik rujukan ka umat-Na pikeun mikawanoh “tanda” hirup atawa paéh, anu nandakeun pamasihan meterai ka saratus opat puluh opat rébu, Anjeunna ngagunakeun tatangkalan jeung daur alamiah kahirupan tangkal pikeun ngajarkeun palajaran anu pohara pentingna.

“Kristus parantos maréntahkeun umat-Na supaya ngawaskeun tanda-tanda datangna-Na sarta girang nalika maranéhna ningali tanda-tanda ngeunaan Raja maranéhna anu badé sumping. ‘Lamun hal-hal ieu mimiti kajadian,’ saur Anjeunna, ‘mangka titingalian ka luhur, sarta angkatkeun sirah aranjeun; sabab panebusan aranjeun geus deukeut.’ Anjeunna nunjuk ka para pangiring-Na kana tatangkalan dina usum semi anu mimiti ngaburak, tuluy ngandika: ‘Lamun tatangkalan éta mimiti nyunas, maraneh ningali sarta nyaho ku sorangan yén usum panas geus deukeut. Kitu deui maraneh, lamun maraneh ningali hal-hal ieu kajadian, teranglah yén Karajaan Allah geus deukeut.’ Lukas 21:28, 30, 31.” The Great Controversy, 308.

Nalika tatangkalan dina mangsa Cinyusu mimiti ngahudang kuncupna, usum Panas geus caket.

Panén geus kaliwat, usum panas geus lekasan, sarta urang can disalametkeun. Yermia 8:20.

Tatangkal anu mimiti kuncup nandakeun yén éta téh usum semi, ku kituna urang terang yén usum panas geus caket, sarta dina usum panas éta panén dikumpulkeun.

Musuh anu nyebarkeun maranéhna téh Iblis; usum panén téh ahir dunya; sarta para nu ngala panén téh para malaikat. Mateus 13:39.

Panén téh aya dina ahir dunya. Lamun tatangkalan mimiti marunculan kuncupna, anjeun wajib nyaho yén ahir dunya geus caket.

“Hiji ucapan Jurusalamet teu meunang dijieun pikeun ngabatalkeun ucapan-Na nu séjén. Sanajan teu aya saurang ogé anu nyaho kana poé atawa jam datangna-Na, urang diparéntahkeun sarta diwajibkeun nyaho iraha éta geus caket. Urang deuih diajarkeun yén lamun teu maliré kana pangéling-Na, sarta nolak atawa ngalalaworakeun pikeun nyaho iraha kadatangan-Na geus caket, éta bakal jadi sarua matak cilaka pikeun urang sakumaha halna ka jalma-jalma anu hirup dina jaman Nuh anu teu nyaho iraha caah bade datang.” The Great Controversy, 371.

Urang baris neruskeun panalungtikan urang ngeunaan Lukas pasal dua puluh hiji dina artikel salajengna.

“Kuring ningali yén kakawasaan-kakawasaan di bumi ayeuna keur digoyang, sarta yén kajadian-kajadian datangna nurutkeun runtuyan. Perang, jeung béja-béja ngeunaan perang, pedang, kalaparan, jeung panyakit sampar, téh anu pangheulana ngagoyang kakawasaan-kakawasaan di bumi; tuluy sora Allah bakal ngagoyang panonpoé, bulan, jeung béntang-béntang, kitu deui bumi ieu. Kuring ningali yén goncangan kakawasaan-kakawasaan di Éropa lainlah, sakumaha diajarkeun ku sawatara jalma, goncangan kakawasaan-kakawasaan sawarga, tapi éta téh goncangan bangsa-bangsa anu ambek.” Early Writings, 41.